

Köszöntjük a 90 éves dr. Kerényi Istvánt

Kerényi István fiatalon a Magyar Pamutiparban szövő tanulóként kezdett dolgozni. 1952-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen gépészmérnöki diplomát szerzett. Zilahy Márton professzor meghívására 1954-ig a Műegyetem textiltechnológiai tanszékén tevékenykedett tanársegédként, ahol az oktatási tevékenység mellett a kutatómunkába is bekapcsolódott. Ebben az időszakban a pamutszálak szigetelő tulajdonságainak mélyreható elemzése és az orsórezgések vizsgálatának matematikai modellezése jelentette fő kutatási területét. Zilahy Márton A Textilipar nyersanyagai című egyetemi tankönyvének megjelenésében is meghatározó szerepe volt. Az akkori időszaknak megfelelően számos orosz nyelvű szakcikket és könyvet fordított magyarra.

1955-től, 32 éven át, a Magyar Selyemipar Vállalatnál (MSV) dolgozott, az üzemmérnöktől a vezérigazgató-helyettesi beosztásig több munkakört betöltött. Az MSV-hez tartozó Duna Cérnázógyárban eltöltött időszaka alatt kezdődött hazánkban a fonalterjedelmesítés. Először a valódi sodrásos eljárással készült fonalak technológiáját vizsgálta, majd bekapcsolódott a hamissodrásos elven működő fonalterjedelmesítési technológia magyarországi fejlesztésébe. Nemzetközi szintű eredményeket ért el a légfűvások terjedelmesítési technológia elméleti alapjainak modellezésében is.

1987 és 1991 között a BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat, Vállalati Gyártmány- és Mintafejlesztési Központját (VGYK) vezette. 1991-től az Artemix Kft. ügyvezető igazgatójaként tevékenykedett.

1961-től aspiránsi tanulmányokat végzett, kandidátusi értekezését a hazai gyártású poliamidszálak terjedelmesítési technológiájának kidolgozása témakörében védte meg. 1970-ben elnyerte a műszaki tudomány kandidátusa fokozatot és a műszaki doktori címet.

A Magyar Tudományos Akadémia Szál- és Rosttechnológiai (jelenleg: Kompozittechnológiai) Bizottságának 1976 óta tagja. Több évig elnöke volt a Budapesti Műszaki Egyetem és a Könnyűipari Műszaki Főiskola (KMF) állami vizsgáztató bizottságának. A KMF-től – amelynek jogutódja az Óbudai Egyetem Óbudai Egyetem Rejtő

Sándor Könnyűipari és Környezetmérnöki Kara – címzetes főiskolai tanári címet kapott. 1994-ben elnyerte az európa-mérnöki oklevelet, tagja az Európai Mérnökszövetség (FEANI) magyar nemzeti bizottságának. Újjáalakulása óta tagja a Magyar Mérnöki Kamarának (MMK) és elnökségi tagja a MMK Gépészeti Tagozatának. Elnökségi tagként a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Ipari Osztályának és tagja az Etikai bizottságnak munkájában is hosszú évekig részt vett.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületbe (TMTE) 1952-ben lépett be. Elnöke volt az egyesület Selyem szakosztályának. A Magyar Textiltechnika szerkesztő bizottságában 1954 óta tevékenykedik, jelenleg a szerkesztő bizottság elnöke. Több cikluson át tagja volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület intéző bizottságának.

Több hazai és külföldi textilkonferencián számos előadást tartott, huszonöt éven át állandó előadója illetve résztvevője volt a rangos dornbirni mesterségesszál-kongresszusoknak. Szakirodalmi munkásságát mintegy kétszáz magyar és idegen nyelvű cikk és négy könyv illetve könyvrészlet jelzi. Ő írta az e tárgyban mindmáig egyedüli magyar nyelvű monográfiát, A szintetikus selymfonalak terjedelmesítése című szakkönyvet.

Munkáját számos kitüntetéssel jutalmazták. Több alkalommal kapott miniszteri kitüntetést, elnyerte a Munka Érdemrend ezüst fokozatát, 1984-ben MTESZ Díjat kapott. Életművét 2002-ben Eötvös Loránd-díjjal ismerték el. 2009-ben a Budapesti Kereskedelmi és Ipar Kamara (BKIK) Emlékplakettjével tüntették ki. A Magyar Mérnöki Kamara Gépészeti tagozata 2013-ban Botka Imre-díjat adományozott számára, a magas mérnöki elismerésben a fonalterjedelmesítés technológiai fejlesztéséért és ezzel kapcsolatos nemzetközi munkásságáért részesült. A TMTE két Textilipar Fejlesztéséért éremmel, továbbá Kiváló Egyesületi munkáért kitüntetéssel ismerte el egyesületi munkáját.

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Szenátusa 2017-ben vasdiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

A TMTE vezetősége és tagsága, ill. a Magyar Textiltechnika szakfolyóirat szerkesztőbizottsága nevében szeretettel gratulálunk 90. születésnapján, jó egészséget kívánva köszöntjük.

Köszöntjük a 90 éves Kézdy Árpádot

Kézdy Árpád A Budapesti Műszaki Egyetemen 1953-ban szerzett vegyészmérnöki diplomát. Ezt követően az óbudai Textilfestőgyárban helyezkedett el, ahol közel három évtizedig dolgozott különböző munkakörökben. A nemzetközi viszonylatban is meghatározó nyomóüzemben műszakos koloristaként dolgozott, majd a kikészítőiparban elsőként kidolgozta és működtette a gyártásközi ellenőrzési, ill. az akkor egyedülálló tételkísérőlapon alapuló termelés nyomon-követési rendszert. Később, amikor a gyár

nagyszabású rekonstrukciói folytak, a főtechnológusi teendőket látta el. 1970–1975 között gyári főmérnökként irányította az üzemet, számos technológiai fejlesztés mellett a rotációs-filmnyomás meghonosítása fűződik munkásságához.

A textilfestőgyári évtizedek után a Textilipari Kutató Intézetben folytatta tevékenységét, mint önálló munkatárs és osztályvezető. Átfogó tanulmányt készített a Könnyűipari Minisztériumnak a textilkikészítő ipar helyzetéről és fejlesztési lehetőségeiről. 1976-ban kinevezték az Anilinfesték és Vegyianyagforgalmi Vállalat igazgató-helyettes-főmérnökévé, ezt a munkakört 1990. december 31-i nyugdíjazásáig látta el.

Szakértőként részt vett több OMFB tanulmány elkészítésében is. A szakmai oktatást számos tankönyv, tanfolyami jegyzet írásával, tematika készítésével és szaknácscsúszadással segítette, több szakkönyv szerkesztője és társszerzője, ill. lektora volt. Az általa írt szakközépiskolai tankönyvek egy részét még ma is használják a felsőfokú textilvegysz képzésekben is. A Than Károly Könyvnyűipari Vegyszeti Technikumban fizikai kémiát és kémiai technológiát tanított évekig, ill. a felsőfokú oktatást is tevőlegesen támogatta. Az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda külső munkatársaként szakfordítói és lektori tevékenységet is folytatott. Ennek köszönhetően nagyszámú külföldi cikk vált elérhetővé magyarul a hazai szakemberek számára.

A TMTE-be 1953-ban lépett be. A textilvegysz és kolorista szakosztályban tevékenykedett hosszú évekig, 8 éven keresztül az elnöki teendőket is ellátta. Elnöksége

idejére esett a Textilvegysz és Kolorista Egyesületek Nemzetközi Szövetségének (IFATCC) 1981. évi kongresszusa is, amelyet hazánkban rendeztek meg. Számos bel- és külföldi konferencián tartott előadást, sok szakmai rendezvényen ismertette a szakmai újdonságokat, tapasztalatokat. Széleskörű szakmai ismereteit készséggel adta tovább a fiatal munkatársaknak, akiket felkarolt és előmenetelüket segítette. Igényességével példát mutatott, ezt munkatársaitól is következetesen elvárta.

Számos ágazati elismerésben részesült, továbbá a TMTE a Textilipar Fejlesztéséért emlékéremmel, az Anilinfesték és Vegyianyagforgalmi Vállalat Anilin-díjjal tüntette ki. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Szenátusa 2018-ban vasdiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tisztelettel köszöntjük 90. születésnapja alkalmából, jó egészséget kívánva gratulálunk!

Varsányi Zoltán 1934–2020

Nyolcvanhatodik életében elhunyt a Magyar Selyemipar Vállalat Duna Cérnázógyárának egykori főmérnöke, *Varsányi Zoltán*, aki 1958-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen a textiltechnológia szakon szerzett okleveles gépészmérnök diplomát.

Pályáját a gyapjúiparban kezdte, majd a selyemiparban folytatta. Később a Budaflax Lenfonó-

és Szövőipari Vállalatnál a gyártmányfejlesztés területén dolgozott. Nyugdíjasént egy árnyékolástechnikai céget alapított, ebben folytatta szakmai munkásságát.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület tagja volt. Több publikációja jelent meg a Magyar Textiltechnikában, többek között a fonalszakadásszám értékeléséről, a terjedelmesített fonalak vizsgálatáról. A Műszaki Élet c. folyóiratban az MSV Duna Cérnázógyár technológiájáról és gépeiről, fejlesztési elképzeléseiről írt cikkeket.

Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében!

Voczelka Lajosné 1934–2020

Elhunyt *Voczelka Lajosné*, az 53. sz. Szakmunkásképző Intézet, majd 1983-tól a Bolyai János Textilipari Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet volt tanára, a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület egykori tagja.

Az iskolában szövés technológiát, szövés kötéstant és anyagismeretet tanított. Ötvenöt éves korában, 1989-ben ment nyugdíjba, ezt követően már csak családjának élt.

Volt tanítványai nagy szeretettel emlékeznek rá. Nyugodjék békében.